

அறிவுமதி கவிதை படைப்பில் உத்திகள்

ச. சந்தியா ^{அ, *}, இர. விமல்ராஜ் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி, வேலூர், நாமக்கல்-638182, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Arivumathi's Techniques Poetry

S. Santhiya ^{அ, *}, R. Vimalraj ^அ

^அ Department of Tamil, Kandaswami Kandar's College, Velur, Namakkal-638182, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

yuvansanthiya13@gmail.com

Received: 03-08-2022

Revised: 24-09-2022

Accepted: 04-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

The manner and speed of expression in a poetic work is based on the knowledge and experience of particular poetry. The creator follows various methods to impress the readers and handles it strategically. In that way, the poetic impulses of the poet Arivumathi are well handled. He uses literary techniques such as simile, metaphor, irony, and included some cultural elements from a social point of view. His poems are a clear picture of a human mind. In his poetry, he has used the poetic techniques to reveal the depth of love, the root of the tree, the seed of the fruit, the taste of the fruit, the sweetness of the stone, the whiteness of the fire, and the philosophy of truth. The poet's knowledge of language is the factors that determine the best expressive techniques in his poems. In this way, it can be seen that the poetic techniques are well developed in the poems of Arivumathi. In his poems he has perfectly expressed the rights and rational thoughts of the grassroot people.

Keywords: Arivumathi, Poetic Techniques, Cultural Elements, Poems

முன்னுரை

படைப்பாளன் தான் கூற வரும் கருத்தை படிப்போனும் எய்தும் வண்ணம் உணர்ச்சி பொங்க வெளிப்படுத்தும் முறையே உத்தி எனப்படும். மரபுக் கவிதைக்கான உத்தி முறைகளைத் தண்டியலங்காரம் போன்ற அணியிலக்கண நூல்கள் மூலம் அறிய இயலும். காலத்தால் பழமையான தொல்காப்பியம் நூலுக்குரிய முப்பத்திரண்டு வகையான உத்தி முறைகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. அவ்வகையில் புதுக்கவிதையில் உத்தி முறைகள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று இன்று கவிஞர்கள் தாம் கூற விரும்பும் கருத்தினை நுட்பமாக கூற உறுதுணையாக அமைந்துள்ள தன்மை நோக்கத்தக்கது.

உத்தி

பொதுவாக எந்த ஒரு கலைஞனும் தனது துறையின் செவ்விய வெளியீட்டிற்குப் பயன் கொள்ளும் ஆற்றலும் ஆக்கமுறையும் உத்தி எனப்படுகிறது. இலக்கியக் கலைக்கும் இது மாறுபட்டது அன்று. உத்தி என்பது கலை ஆக்க முறை, படைப்பில் கலைஞனின் முத்திரைப் பதிவாய் அமைவது, அவன் ஆளுமைத் திறத்தின் தத்துவங்களைச் சுட்டிக்காட்ட வல்லது என்று உத்தியைக் கவிஞனின் ஆளுமைத் திறத்தோடு இணைத்துக் கூறுவர் ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

கலை நேர்த்திமிக்கதாக ஓர் உள்ளடக்கம் திகழும் அடிப்படையாக அமைவது உத்தியெனக் கூறலாம். உத்தியில் படிப்பவரை மனங்கொள்ளச் செய்யும் செயல்பாடுகள் பெரும்பங்கு வகிக்கக்

காணலாம். “பொதுவாக ஒரு கலைஞன் தன் துறையின் செவ்விய வெளியீட்டிற்குப் பயன் கொள்ளும் ஆற்றலும், ஆக்க முறையும் உத்தி” என்ற அழைக்கப்படுகின்றது என்பார். சி.இ. மறைமலை சமூகத்தில் நிகழும் பல்வேறு நிகழ்வுகளைப் பற்றி கவிதை இயற்றியுள்ள அறிவுமதி தமது கவிதைகளில் கையாண்டுள்ள உத்திகளைப் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

புலப்பாட்டு உத்திகள்

ஒருவன் தன் மனக் கருத்தை மற்றவனுக்குப் புலப்படுத்த மொழியைக் கருவியாக்குகிறான். தான் சொல்ல வந்த கருத்தை மற்றவன் மனம் கொள்ளும் படி கூற வேண்டியிருப்பதால் படிப்பவனிடத்தோ அல்லது கேட்பவனிடத்தோ ஒரு விரும்பும் தன் மையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விருப்பை உருவாக்கப் பல உத்திகளைக் கையாளுகின்றான். அவ்வுத்திகள் சில நெறிமுறைகளுக்கு உட்படுகின்றன. பொருளைப் புலப்படுத்துவதுடன் வேற்று மொழியையும் சொல்லாக சொற்கோப்புக்களாக விளங்குவதால் அதனைப் புலப்பாட்டு உத்தி எனலாம்.

அறிவுமதியின் கவிதைகளில் உவமை, உருவகம், குறியீடு, படிமம், முரண், அங்கதம், தொன்மம், கற்பனை, இரட்டுறமொழிதல், உரையாடல்கள், கதைகூறல், வருணனை, திரும்பக்கூறல், ஒலிநயம், பிற இலக்கிய ஆட்சி, நாட்டுப்புறக்கூறுகள், இருண்மை ஆகிய புலப்பாட்டு உத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அறிவுமதி கவிதைகளில் உவமை

பொதுவாக எந்த ஒரு கவிஞனும் தான் கூற முற்படும் கருத்தை வெளிப்படுத்த பல்வேறு வகையாக உவமைகளைக் கையாண்டு தமது கருத்திற்கும், படைப்பிற்கும் அழகு சேர்ப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறே அறிவுமதி தமது கவிதைகளில் உவமை எனும் உத்தியை சிறப்பாகப் பயன்படுத்த உள்ளார்.

சான்றாக, ஏழைகளின் நிலையை உணர்த்த வந்த கவிஞர் சமுதாயத்தில் பயன்படுத்திய பிறகு தூக்கி வீசப்படும் காகிதக் குவளைகளாக ஏழைகள் இருப்பதாகப் பதிவு செய்துள்ளமையை

“நாங்கள்

விருந்தில்

மதிக்கப்பட்டு

பின்

தூக்கியெறியப்படும்

காகிதக்

குவளைகள்” (Arivumathi, 1999)

என்று தூக்கி வீசப்படும் காகிதக் துண்டுகளாக உவமிக்கப்படுவதை விளக்கியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

மேலும் ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பால் என்பர். அத்தகைய ஆறுகள் வற்றாத ஜீவ நதிகளாக மக்களைக் காத்து விவசாயம் செழிக்க வழி வகுப்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்று. அத்தகைய ஆறுகள் வற்றி நீரின்றி காய்ந்து போனால் செம்மறி ஆட்டுக் கூட்டங்கள் போன்றும், அவற்றின் வாயில் தென்படும் நுரைகள் போன்றும் நிலையிற்று காணப்படுவர். அத்தகைய நிலையே இன்றைய ஆறுகளின் நிலையும் எவரும் நுரைகள் போன்று பயனற்றக் கிடக்கின்றன என்பதை,

“ஈரம் தொலைத்த

நதியுள்

செம்மறிகள் மட்டும்

நுரைகளாய்”

என்று உரைக்கிறார் (Arivumathi, 1999).

முரண் உவமை

உலகில் வண்டுகள் மொய்க்காத, தொடாத பூக்கள் இல்லை. ஆனால் அப்பூக்களில் உள்ள மகரந்தம் வண்டுகளையே ஈர்க்கும் தன்மை உடையவை. எனவே தான் அவ் வண்டுகள் மயக்க நிலையில் செய்வதறியாது சுற்றுகின்றன. எனவே இப்பூக்கள் இறைவனது அர்ச்சனைக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றை பறித்து விடாதீர்கள் என்று கவிஞர் தமது கருத்தை அவ்வண்டுகள் மேல் ஏற்றிக் கூறியுள்ளமையை

“வண்டுகளையே தூலாக்கும்

மகரந்தம் என் பூக்களில்

இவைகளை

அர்ச்சனைக்காகப்

பறித்து விடாதீர்கள்” (Arivumathi, 1999)

என்ற அடிகளில் மலர்கள் செடியில் உள்ள வரை மட்டுமே அழகு அவற்றைப் பறித்தல் கூடாது என்று இயற்கையில் தமது மனதைப் பறி கொடுத்த கவிஞர் சிறந்த உவமையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

நமது நாடு மக்களாட்சிக்கு உட்பட்டது. இம் மக்களாட்சிக்கு பாராளுமன்றமே முதன்மையானது என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்று. இப்பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்களும், திட்டங்களும், செயல்பாடுகளும் மக்களின் நன்மைக்காகவே இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் தற்காலத்தில் நடைபெறும் பாராளுமன்றத்தின் செயல்பாடுகள் மக்களுக்கு பயன்தரக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்று பொங்குவதை,

என்ற வரிகளில் காணமுடிகின்றது. இஃது பாராளுமன்ற அமைப்புகளிலிருந்து வாழ்க்கையைப் பெற எண்ணுவது மூட்டைப் பூச்சியிலிருந்தும் இரத்தம் சேமிக்க நினைக்கும் வீண் முயற்சியைப் போன்றது என்று பாராளுமன்ற நிலையையும் மக்களின் நிலையையும் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

உருவகம்

கவிதைப் புலப்பாட்டு உத்திகளுள் ஒன்று உருவகம் ஆகும். உருவகம் குறித்து தண்டியலங்காரம்,

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்து

ஒன்றென மாட்டின துருவமும் ஆகும்” (Thandiyasiriyar, 1992)

என்ற நூற்பாமூலம் உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் ஒன்றாகக் காட்டுவது உருவகம் என்று விளக்குவதைக் காணமுடிகின்றது. உவமையில் நெகிழ்வுத் தன்மை உண்டு. உருவத்தில் செறிவுத்தன்மை உண்டு என உருவகம் குறித்து அப்துல் ரகுமான் “உவமையை விட உருவகம் உயர்ந்தது. ஏனென்றால் உவமை வேறுபட்ட பொருள்களிடையே உள்ள ஒற்றுமையை மட்டுமே சுட்டிக்காட்ட உருவகமோ இரண்டையும் ஒன்றாகிவிடுகிறது” என்கிறார்.

இத்தகைய உருவகத்தை அறிவுமதி தமது கவிதைகளில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுத்தியுள்ளார். “அவர்கள் மடிவதில்லை” எனும் கவிதையில் மலர்ச் செடிகளை உயர்திணையாக கவிஞர் உருவகப்படுத்தியுள்ளமையை,

“அந்த முளைகளுக்காக

நீங்கள்

வாழ்த்துப்பா படிக்க வேண்டாம்

முறையில் வாழ்த்தி

செடியில் பாராட்டி

மலரில் மயங்கி

சருகில் வருந்தி

வேண்டாம்

வேண்டாம்

அவர்கள்

உங்களின்

பாராட்டுதல்களுக்காக

மலர்வதில்லை

அவர்கள் உங்களின்

கண்ணீர்க்காகவும்

படிவதில்லை” (Arivumathi, 1999)

என்று கூறுவதிலிருந்து கவிஞர்களின் மலர்கள் பாராட்டுதல்களுக்காக மலர்வதுமில்லை, கண்ணீருக்காக மடிவதுமில்லை என அறிவுறுத்துகிறார் பயன்கருதாது சமூகத்திற்காகப் பாடுபடும் செயல் பாட்டாளர்கள் நம் நினைவுக்கு வந்து செல்கின்றனர். மக்களுக்காக வாழ்ந்து மடியும் கவிஞர்களின் வாழ்வு இங்கே மலர்ச் வாழ்வுடன் உருவகப்படுத்தப்படுத்தியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

பொதுவாக காதல் வயப்பட்ட காதலன் தனது காதலியின் மேல் உள்ள அளவற்ற காதலால் அவளது நிழல்கூட முள்ளில் பட்டால் குத்தி வலிக்கும் என்று துடிப்பதாக உருவகிப்பதை

“உன்றன்

நிழல் முள்ளிற் பட்டாலுங் கூட

நெஞ்சுக்குள் முள்குத்தத்

துடிப்பேன் உன்றன்

நினைவாலே துயரங்கள் குடிப்பேன்” (Arivumathi, 1999)

என்ற வரிகளில் காதலானது உள்ளமே வலிப்பதாகக் கூறியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. மேலும் காதலியைப் பிரிந்த காதலன் ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் நெருப்பாய் காணப்படுகின்றன. அதிலும் இரவுப்பொழுதுகள் ஒவ்வொன்றும் நெருப்பாய் காட்சி தருவதால் அவற்றை ‘நெருப்பு இரவுகள்’ என்று உருவகப்படுத்துவதை காதலர்கள் சந்திக்கும் போது ஏற்படும் மௌனம் என்ற உணர்வு நிலையைக் கூறும்போது

“அங்கே

என்

சொற்கள்

மெளனத்திலல்லவா

புதைந்தன”

என்கிறார் கவிஞர் (Arivumathi, 1999).

பதில் பேச முடியாத சூழலில் காதலனின் சொற்கள் மெளனமெனும் புதை சேற்றுக்குள் புதைந்துவிடுகின்றன.

பொதுவாக காதல் வயப்பட்ட தலைவன் உறக்கம் இன்றி தவிப்பதை சங்க இலக்கிய காலம் தொடர் காணலாம். சான்றாக கலித்தொகையில் காதல் வயப்பட்ட தலைவன் தலைவியை எண்ணித்துடிக்கின்றான். அப்போது தலைவன் தலைவியை மின்னலைப் போன்று என் முன்னே தோன்றி என் நெஞ்சைக் கொள்ளை அடித்துச் சென்று விட்டான். ஆதலால் இந்த இரவு நேரங்களில் உறக்கம் வரவில்லை. அவள் நினைவுகளும் என்னுள் அனலாக வாட்டுகின்றது என்று கூறுவதை

“துளியிடை மின்னுப்போல்

தோன்றி

அதற்கொண்டுதுஞ்சேன்”

என்ற செய்யுளடிகள் அமையக் காணலாம் (Bharathiar, 1990).

குறியீடு

சொல்லக் கருதிய ஒரு பொருளின் உண்மைத் தன்மையை அதனையொத்த இன்னொரு பொருளின் துணை கொண்டு விளக்கும் உத்தியை ‘குறியீடு’ என்று அழைப்பர். கருத்துக்களின் மாயத் தோற்றமாகக் குறியீடு விளங்குகின்றது. இது கவிதையின் சாரத்தைத் தொனிப் பொருளாகவும், குறிப்புப் பொருளாகவும் உணர்த்துகிறது. உள்ளுறை, இறைச்சி, ஒட்டணி போன்றவற்றோடு ‘குறியீடு’ தொடர்புடையது. இஃது படிமத்தின் முதிர்ச்சியாகவும் குறி, குறிப்பு, என்னும் சொற்களின் முதிர்ந்த வளர்ச்சி குறியீடுகளாக அமைகிறது.

கவிஞர் தாம் உணர்த்த வந்த கருத்தை ஒரு குறியீடு வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். அக்கருத்தை வாசகன் மற்றொரு கருத்தோடு இயைந்து சிந்திக்க குறியீடு பயன்படுகிறது. சமூக அமைப்பு, அரசியல் நெருக்கடிகள் உள்ள காலங்களில் இவ்வுத்தி முறை பயனுடையதாக அமைகின்றது.

புதுக்கவிதை வெளியீட்டிற்கும் அதன் உள்ளடக்கத்திற்கும் குறியீடு சிறந்த உத்தியாகத் திகழ்கிறது. பொதுவாக கவிஞன் தான் உணர்த்த விரும்பும் கருத்தை சுருக்கமாக குறியீடுகளால் குறிப்பிட்டுச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டு உள்ளனர். அவ்வகையில் அறிவுமதியும் மணம் புரிந்து கொள்ளக் காதலியை அழைக்கும் காதலன் நமது பசிக்கு இன்னுமா இரண்டு அடுப்பு எனக் கேட்பதை

“நமது பசிக்கு

இன்னுமா

இரண்டு அடுப்பு”

எனக் கூறுகிறார் (Arivumathi, 1999).

அஃதாவது இரண்டு அடுப்பு என்பது இருவேறு இல்லங்களில் தனித்தனியாக சமைத்து உண்ணும் வாழ்க்கை நிலையைக் குறிக்கிறது. மணம் முடித்து இணைந்து வாழ்வதன் மூலமாக இரண்டு அடுப்பும் ஒர் அடுப்பாக மாறும். அதாவது ஒரே வீட்டில் வாழ்வர். அடுப்பு என்பது வீட்டையும் அதனடிப்படையிலான வாழ்க்கை நிலையையும் குறியீடாக உணர்த்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

மேலும் வெக்கை மிகுந்த கோடை காலத்தில் பெய்யும் மழை பூமித்தாயின் தவிப்பைப் போக்கும். காதலின் பிரிவு, காதலனிடம் பெரும் தவிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இதனை அறிவுமதி

“அடி

எண்கோடைக்கு

மழையாக வாய்யேன்”

என்று அழைக்கின்றார் (Arivumathi, 1999).

கோடை காலத்தில் வீசும் கொடுமையான வெயிலின் தாக்கம் போன்று காதலன் காதலியைப் பிரிந்து வாழ்வது அவ்வெயிலின் தாக்கம் போன்று எரித்து வருத்துகின்றது. அதனைப் போக்க அவளது வருகையே குளிர்ச்சியைத் தரும் மழையாக அமையும் என்று கோடை மழையைக் குறியீடாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

படிமம்

புதுக்கவிதையின் நுண் பொருள் உத்திகளுள் படிம உத்தியும் ஒன்று. படிமத்தை ‘Image’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லால் குறிப்பிடுவர். சமயத்துறை முதல் விளம்பரத் துறை வரை இச்சொல்லுக்குக் காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பொருட் செறிவையும் மாறுதலையும் ஆங்கில அகராதிகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கருத்தின் வழிப் படிமம் பல துறையுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதை அறியலாம்.

நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும், நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளையும், நடக்கவிருக்கும் செயல்களையும், புதுமைப்படுத்திக் கவிஞர் படைத்துக்காட்டுவதே படிமம் ஆகும். சான்றாக,

“ஆம்

இரத்தம் தோய்ந்த

உனது

இரும்புவேல்

தங்க வேலாக

மாற்றப்பட்டிருக்கிறது” (Arivumathi, 1999)

என்ற கவிதை வரிகளில் ஆசிரியர் சங்க காலம் தொட்டே குறிஞ்சி நிலைக் கடவுளாகவும் வெறியாட்டுக்கு உரிய கடவுளாகவும் போற்றப்படும் தெய்வம் முருகன். அவனது வேல் போர் களத்தில் ஈடுபட்டு குருத்திக்கரை படிந்து காணப்படும். இரும்பால் செய்யப்பட்ட வேலானது உனது கையில் தங்க வேலாக மாற்றம் பெற்று காணப்படுகின்றது என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் நடந்த நிகழ்வுகளை கவிஞர் புதுமைப்படுத்த போர் செய்து குருதிக்கரை படிந்த வேல் கவிஞர் புதுமைப்படுத்தி போர் செய்து குருதிக்கரை படிந்த வேல் அவ்வாறே போர் தொழிலையே செய்யாமல் சூழ்நிலைக்குத்தக்கவாறு மாற்றமடைந்துள்ளன. அவ்வாறே மனித வாழ்வும் சூழ்நிலைக்குத்தக்கவாறு மாற்றம் அடைகின்றன. என்று தமது கருத்தைப் புகுத்திக் காட்டியுள்ளமை புலனாகின்றது.

முடிவுரை

கவிதை உரைப்பதில் பல்வேறு உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன. இவையே காலந்தோறும் இடம் பெறுகிறது. கவிதையில் உத்திகள் சிறப்புற அமைந்தாலும் அவை வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்களும் தெளிவாக அமைய வேண்டும் என்பதே கவிஞர்களின் கருத்தாகும். அறிவுமதியின் கவிதைகளில் உவமை, உருவகம், குறியீடு, படிமம் என பல புலப்பாட்டு உத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேற்குறித்த முடிவுகளின் அடிப்படையில் கவிஞர் அறிவுமதி சமகாலத் தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே தனித்துவமிக்கவராக கண்டறியப்படுகிறார். கவிதைகளின் மொழி அறிவிற்கும் அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப

கவிதையின் வெளியீட்டு திறன் கருத்து வேகமும் இலக்கிய சுவையும் வெளிப்படுத்தும் முறையும் தெளிவாக அமைகிறது. படிப்போரின் மனதில் பதிய வைப்பதற்கு படைப்பாளி பல்வேறு வழிமுறைகளை பின்பற்றுகிறார். அதனை உத்தி வகையில் கையாண்டு உள்ளார். அந்த வகையில் கவிஞர் அறிவுமதியின் கவிதைகளில் புலப்பாட்டு உத்திகள் சிறப்பாக கையாளப்பட்டு உள்ளன. அவையே உவமை, உருவகம், குறியீடு, படிமம், முரண் போன்ற இலக்கிய உத்திகளை பயன்படுத்தி சமூக நோக்கில் பண்பாட்டுக் கூறுகளை உள்ளடக்கி அவர் தம் கவிதைகளில் மனதின் புரிதல்களை படம் பிடித்து மையமாகக் கொண்டு கவிதை வடிவில் உலா வர வைத்துள்ளார். இவரின் கவிதையில் அன்பின் ஆழம், மரத்தின் வேர், பழத்தின் விதை, கனியின் சுவை கற்கண்டு இனிமை, நெருப்பின் வெண்மை, உண்மையின் தத்துவம் என அனைத்தையும் புலப்படுத்தும் வகையில் புலப்பாட்டு உத்தியில் கையாண்டு உள்ளார். கவிஞரின் மொழி அறிவும் மொழி ஆளுமையுமே அவனது கவிதைகளில் புலப்பாட்டு உத்திகள் சிறப்பாக அமைவதை தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன. இவ்வகையில் அறிவுமதியின் கவிதைகளில் புலப்பாட்டு உத்திகள் சிறப்பாக அமைந்து உள்ளதை காணலாம்.

References

- Arivumathi, (1999) Arivumathi Kavithaigal, Tamilosai Pathipagam, Coimbatore, India
 Bharathiar (1990) Bharathiar Kavithaikal, Sree Indhu Publications, Chennai, India
 Thandiyasiriyar, (1992) Thandiyalangaram, Kazhaga Veliyedu, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License